

Livada cu Zâmbete

O pală de vânt suflă printre pomi, iar petale ușoare ca niște fulgi de nea se revărsară peste covorul verde al ierbii. Primăvara era în toi, Soarele strălucind pe cerul albastru ca un rege peste pământurile sale. Câțiva norișori însuflețeau atmosfera, fugărindu-se de colo-colo, ca niște copii năzdrăvani.

Oana, împreună cu mama ei Andreea, ieșiră grăbite din casă, îndreptându-se către magazie. Înăuntru, la o masă, un grup de oameni confecționau foarte concentrați, pensule delicate din pene de gâscă. Atenția și grija cu care lucrau, te ducea cu gândul că vor picta cu ele aerul... Ceea ce nu era chiar departe de adevăr.

- Vremea se anunță bună săptămâna asta. Avem timp să terminăm ce mai avem de făcut, spuse Oana și se apucă să verifice scările.
- La acestea două sînt câteva trepte care trebuie întărite să nu se mai miște. Mihai, te rog să te ocupi

- Vă rog să faceți liniște ca să putem începe ședința, spuse el cu glas destul de ridicat, astfel încât să poată acoperi murmurul mulțimii.

Agitația din sală se potoli treptat. Primarul își dresе ușor vocea:

- No, oameni buni, ca să ne putem înțelege, vă rog să vorbiți pe rând, altfel o să stăm aici până diseară.
- Domnule primar, începu un sătean învârtindu-și pălăria în mâini, să știți că problema s-a agravat și mai mult de astă vară. Am vorbit cu domnu' veterinar și ne-a spus că, din partea lui a făcut tot ce a putut. Trebuie să vorbiți neapărat cu directorul de la fermă să ia măsuri, că altfel ne nenorocește de tot.
- Așa e, să facem o ședință și cu el, se auziră glasuri din sală.
- Nu se poate să mai continue așa, și să nu răspundă nimeni pentru ceea ce se întâmplă, vociferară necăjiți oamenii.
- E vorba de munca noastră și de culturile noastre! replică unul dintre ei.
- Și de sănătatea noastră! completă altul.
- Aveți dreptate, le răspunse primarul. Ne întâlnim mâine cu toții, să găsim cea mai bună soluție pentru această situație.

Aruncă o privire pe ceas, apoi se adresă secretarei:

- Doamnă Costea, vă rog să sunați la fermă, și să-l invitați pe domnul director Manu, la o discuție aici la primărie. Mâine dimineață la ora nouă. Dacă nu

Brusc atmosfera din birou se detensionă. Se uitară unii la alții cu uimire și bucurie în același timp. Omul care-i conducea, alesese în acele momente încercătoare cu conștiința nu cu interesul, iar asta le dădea tuturor speranțe că vor rezolva situația.

- În câteva momente vine primarul, împreună cu oamenii din sat, la discuții cu noi. Le voi transmite ce am hotărât, spuse directorul întinzându-se către telefon. Noi ne vedem mâine să stabilim o strategie pentru mai departe.

Discuția cu primarul și sătenii se termină repede, fără prea multe vociferări. Oamenii înțeleseseră că ferma va renunța la folosirea chimicalelor și că vor fi despăgubiți. Mai rămânea de văzut dacă se mai putea salva ce mai rămăsese din albine.

∞

- Bzzz! Bzzz! se auzi în perdea.

Ancuța deschise ochisorii și căscă, întinzându-și mânuțele peste pilotă.

- Bzzz! Bzzz! se mișcă ceva pe geam.

Fetița se dădu jos din pat, apropiindu-se încet de fereastră. Se uită fascinată la găngania cu dungulițe galbene și negre care se plimba pe pervaz.

- Mami, mami! Hai să vezi ce muscă cu dungi e la mine în cameră! strigă ea, alergând desculță pe hol către dormitorul părinților.